

b) tai neturi poveikio plačiai žinomų įregistruotų prekių ženklų pažymėtų prekių pardavimui; ir

c) nepažeidžia pagrindinės įregistruoto prekių ženklo kaip kilmės nuorodos funkcijos ir nesukelia žalos šio prekių ženklo geram vardui juodindamas jo įvaizdį arba kaip nors kitaip jam kenkdamas; ir

d) turi didelės reikšmės prekybininko prekės prekybos skatinimui,

ar tokiam naudojimui taikomas Direktyvos 89/104 5 straipsnio 1 dalies a punktas?

3. Kokia yra Klaidinančios reklamos direktyvos (84/450) su pakeitimais, padarytais Lyginamosios reklamos direktyva (97/55), 3a straipsnio g punkto formuluotės „nesąžiningai pasinaudoti“ reikšmė, ypač tais atvejais, kai lyginamajame sąraše prekybininkas lygina savo prekę su plačiai žinomu prekių ženklu žymima preke, ir ar taip veikdamas jis nesąžiningai pasinaudoja plačiai žinomo prekių ženklo geru vardu?

4. Kokia yra minėtos direktyvos 3a straipsnio h punkto formuluotės „pateikti prekių ar paslaugų imitacijas ar reprodukcijas“ reikšmė ir visų pirma, ar ši formuluotė apima atvejį, kai nesupainiodama ir nesuklaidindama, šalis paprasčiausiai sako tiesą, kad jo prekės charakteristika (kvapas) yra geresnė nei prekių ženklų apsaugotos plačiai žinomos prekės?

5. Kai prekybininkas naudoja žymenį, kuris yra toks pats kaip ir įregistruotas gerą vardą turintis prekių ženklas, ir šis žymuo nėra klaidinančiai panašus į prekių ženklą ir:

a) esminė įregistruoto prekių ženklo funkcija užtikrinti kilmės garantiją nepažeidžiama ir jai nekeliamas pavojus;

b) įregistruotas prekių ženklas arba jo geras vardas nejuodinami ir jiems nekenkiama bei nekylo jokios grėsmės, kad taip atsitiks;

c) prekių ženklo savininko pardavimai nesumažėja; ir

d) prekių ženklo savininkas nepraranda naudos iš savo prekių ženklo reklamos, prekybos skatinimo, išlaikymo arba stiprinimo;

e) tačiau naudodamas savo žymenį prekybininkas gauna komercinę naudą dėl to, kad šis yra panašus į įregistruotą prekių ženklą,

ar toks naudojimas yra „nesąžiningas pasinaudojimas“ įregistruoto prekių ženklo geru vardu Prekių ženklo direktyvos 5 straipsnio 2 dalies prasme?

2007 m. lapkričio 5 d. Court of Session (Škotija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Royal Bank of Scotland plc prieš The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Byla C-488/07)

(2008/C 8/16)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Court of Session (Škotija), Edinburgas

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Royal Bank of Scotland plc

Atsakovas: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Šeštosios PVM direktyvos 77/388/EEB ⁽¹⁾ 19 straipsnio 1 dalies antroji pastraipa reikalauja proporciją, kurią apmokestinamasis asmuo gali atskaityti pagal 17 straipsnio 5 dalį, nustatyti už metus kaip procentą ir ją suapvalinti iki sekančio skaičiaus, kai:

a) ta proporcija buvo nustatyta apmokestinamojo asmens verslo sektoriui pagal 17 straipsnio 5 dalies trečiosios pastraipos a arba b punktus, ir (ar)

b) ta proporcija buvo nustatyta pagal tai, kaip apmokestinamasis asmuo panaudojo visus ar dalį prekių ar paslaugų pagal 17 straipsnio 5 dalies trečiosios pastraipos c punktą, ir (ar)

c) ta proporcija buvo nustatyta visų prekių ir paslaugų, apmokestinamojo asmens panaudotų visiems 17 straipsnio 5 dalies pirmojoje pastraipoje minimiems sandoriams, atžvilgiu pagal šio straipsnio trečiosios pastraipos d punktą?

2. Ar minėto 19 straipsnio 1 dalies antroji pastraipa leidžia valstybei narei reikalauti pagal 17 straipsnio 5 dalį apmokestinamojo asmens atskaitomą proporciją apvalinti kitaip negu iki sekančio didesnio sveiko skaičiaus?

⁽¹⁾ OL L 145, p. 1.